

Tot feia presagiar que Miquel Rovira continuaria al capdavant del Consell Comarcal del Ripollès, però no. El trencament entre Convergència Democràtica i Unió a Catalunya ha fet trontollar la federació i ha condicionat l'elecció del seu màxim representant a la comarca. L'alcalde de Campdevàrol, Joan Manso, va ser escollit nou President per deu vots a favor, també el de Rovira, mentre que Esquerra va presentar Jordi Batchelli, que va obtenir els cinc vots republicans. La resta de partits no van presentar candidatura i, en conseqüència, es va abstenir.

El nou nomenament no va sorprendre a tots els assistents a la sessió plenària; minuts abans que s'iniciés, la gran majoria dels assistents ja coneixien les notícies d'última hora. Els tres dies anteriors no van cessar els contactes entre la cúpula política d'Unió i Convergència a la comarca. La decisió d'Unió era ferma i no hi havia opció a canvi: Miquel Rovira no podia ser el President de l'ens després de deixar el partit democristià. I així va ser: Miquel Rovira ja va entrar dins la sala Gonçal Cotrina acompanyat del qui el rellevaria en el càrrec.

La tensió es podia palpar a la sala, tot i que de manera dissimulada; Manso, que semblaria que hauria d'estar feliç i content pel nou càrrec que assumia, mostrava un rostre seriós. Rovira, per la seva banda, semblava cansat i decebut. De fet, les primeres paraules del que fins ara era el President ja van anunciar el que havia estat la decisió: **«m'han castigat»**. Les paraules amb què va cloure el seu discurs de comiat no van ser menys dures: **«ser independent, voler la sobirania del teu país, anar al costat del President Mas, que ha escoltat al país, donar suport a les entitats; això, per a alguns, és pecat. Jo era d'Unió i ara ja no en sóc, gràcies a Déu i mai més ben dit»**. Va prosseguir dient que **«me n'alegro, d'haver-ne sortit. Vam dissoldre l'agrupació el divendres i per aquest fet, jo no diré res més, perquè diria coses massa gruixudes. Però jo tornaria a fer el que he fet, fins a l'infinitat. Ho he fet abans perquè després ningú pogués dir que ho he fet per alguna cosa. Hem sortit de la casa de la por i ens hem obert, precisament, per col·laborar amb aquest procés i amb el que ens demana la majoria del poble... i aquestes coses passen. Jo poso les persones, el meu país i la meua comarca al davant»**.

Miquel Rovira va defensar que havien fet un mandat «treballant i servint a les persones i al nostre territori». Va voler donar les gràcies a bona part de la gent amb qui ha treballat i també va pronunciar unes paraules al nou màxim dirigent de l'ens. **«Cal felicitar el President del Consell, en Joan, i també tots els consellers»**. El ja ex president no va poder contenir l'emoció quan va parlar del **«meu company, l'Albert Puigvert, i la meua família que, sovint, són els que més pateixen»**.

El nou president, per la seva banda, va voler tenir unes paraules per al seu company de formació, **«un mandat que ha estat excel·lentment presidit per en Miquel Rovira. Compto amb el teu coneixement, dedicació i compromís per iniciar el projecte polític que avui encetem»**. Alhora, va afegir que treballarien per tirar endavant la tasca encomanada i va anunciar que ho volien fer sumant en positiu amb totes les formacions presents a la institució. **«Ha arribat l'hora de treballar en equip per fer un pas endavant»**. Manso no va defugir de parlar de la comarcalitat del Ripollès, ja que va anunciar que **«és evident que els sentiments de pertinença estan arrelats a les valls. Això no ha de desaparèixer, però tothom ha de trobar a l'ens el seu camí per treballar amb força. Per ser millors»**.